

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ДРЖАВНО ВЕЋЕ ТУЖИЛАЦА
Повереник за самосталност
Број:ДВТ ПС 1 /22
Дана: 25.02.2022. године
БЕОГРАД

Државно веће тужилаца

Предмет: Извештај о недозвољеном утицају на носиоце јавнотужилачке функције за период од 23.04.2021.године до 31.12.2021.године.

Одлуком Државног већа тужилаца А.95/21 од 23.04.2021.године именован сам за Повереника за самосталност.

У чл.21а.ст.2. алинеја 10 прописано је... да Повереник за самосталност подноси Већу годишњи извештај о недозвољеном утицају на носиоце јавнотужилачке функције најкасније до 01.марта текуће године за претходну годину, као и увек када Веће то затражи.

У извештајном периоду 23.04.2021.год па до 31.12.2021.године, у раду је било укупно седам предмета.

Надаље је сумарно наведена садржина предмета, а све како би чланови ДВТ имали увида у природу и садржину поднесака те поступање Повереника

У предмету ПС 1/21, имајући у виду садржину поднеска, очигледно је да се не ради о недозвољеном утицају на самосталност јавног тужилашта, већ о примени Закона о приступу информацијама од јавног значаја односно различитом поступању у пракси, у ком је случају обезбеђена правна заштита пред Повереником за информације од јавног значаја и заштиту података о личности. Како се не ради о предмету из надлежности Повереника за самосталност, није било основа за даље поступање.

У предмету ПС 2./21 У анонимном поднеску („заменици јавног тужиоца“) достављеном Канцеларији Државног већа тужилаца се указује на нерад, нестручност, одсуство колегијалности, неправилно располагање средствима тужилаштва (аутомобил, компјутери,

службене просторије ..) ускраћивање права из радног односа, злоупотребу права у сопственом интересу, издавање наредби уместо упутстава Основног јавног тужиоца у Јагодини А. Џ и др.

Напомињем да Повереник за самосталност није овлашћен да даје оцену о стручности и интегритету носилаца јавнотужилачке функције јер је то питање из надлежности Државног већа тужилаца, Етичког одбора (избор, разрешење и др.), непосредно вишег јавног тужилаштва (надзор, оцена..) и др., већ да утврди односно испитује постојање недозвољеног или непримереног утицаја у конкретном случају.

У овом поднеску се у суштини инсистира на унутрашњем притиску од стране јавног тужиоца на заменике јавног тужиоца чиме се угрожава интерна самосталност.

Овом приликом треба указати следеће, да функционална самосталност не значи да је сваки тужилац слободан да ради шта му се прохте. Тужилац може да буде условљен хијерархијом чији је задатак да осигура, на јасан начин и не доводећи у питање независност, прописан рад јавног тужилаштва у целини и кохерентност, доследност и једнообразност поступања у спровођењу правде и заштите људских права. (Консултативни савет европских тужилаца, Мишљење бр. (2018)2.

Према Закону о јавном тужилаштву и Мишљењу ЦЦПЕ бр.3(2018) о „независности, одговорности и етици тужилаца“, интерна упутства у оквиру државног тужилаштва треба да буду у писаном облику, транспарентна и да имају за циљ долажење до истине и правилну примену прописа, а само у хитним случајевима усмена, с тим да се касније писмено потврде.

У складу са чл.18 и чл.24 Закона о јавном тужилаштву, јавни тужилац може да изда обавезно упутства за рад и поступање, а хијерархијски виши јавни тужилац може издати непосредно нижем тужиоцу обавезно упутство за поступање у конкретним предметима када постоји сумња у погледу ефикасности и законитости његовог поступања. (тзв.„организационо обавезно упутство“).

У конкретном случају, не наводе се пословни бројеви предмета, није било приговора или конкретних примедби на поступање јавног тужиоца непосредно вишем тужиоцу, а поставља се питање ко је аутор овог поднеска, на кога је вршен непримерен утицај.

Како су наводи паушалног карактера, за поједине наводе постоји судска заштита (прековремени сати,...), а имајући у виду садржину и резултате надзора непосредно вишег тужилаштва, сматрам да се може радити о примедбама и незадовољству које се односи на начин

руковођења јавног тужиоца у решавању појединих питања, поготово што је у току поступак избора јавних тужилаца.

Дакле, не може се на поуздан начин утврдити постојање недозвољеног и непримереног утицаја или ометања рада (интерно ометање) од стране јавног тужиоца на „заменике јавног тужиоца“ (анониман аутор поднеска) у смислу угрожавања интерне независности , али треба поновити да „интерна упутства у оквиру државног тужилаштва треба да буду у писаном облику, транспарентна и да имају за циљ долажење до истине и правилну примену прописа, а само у хитним случајевима усмена, с тим да се касније писмено потврде“, с тим што остаје дужност јавног тужилаштва да гарантује радно окружење које примењује политику нулте толеранције према сваком непримереном утицају или притиску.

У предмету **ПС 3/21**: Дана 09.08.2021.године, канцеларија Државног већа тужилаца примила је поднесак са прилозима А. И, заменика Вишег јавног тужиоца у Београду у којем се наводи да су у предмету КТО.287/17, против окр.В.Б, окр.М.М и окр.М.К, због кривичног дела убиства из чл.113 КЗ у вези чл.33 и 35 КЗ, извршеног над пок.Властимиром Милошевићем („убиство на пругама“) , медији сензационалистички извештавали, криво пренели да су материјални докази волшебно нестајали што је довело до ослобађајуће пресуде, да је кривац Више јавно тужилаштво, односно обрађивач предмета, чиме је узроковано неповерење јавности у рад јавног тужилаштва, па тако угрожава рад целог тужилаштва и тиме доводи у питање самосталност и интегритет обрађивача предмета.

Уједно, наводи да као доказ за изнето служи и последњи објављени текст на порталу „24 Седм“ од 01.07.2021.године који се односи на смрт пок.Александра Халабрина.

У циљу утврђивања постојања недозвољеног утицаја затражио сам од Вишег јавног тужилаштва у Београду информацију када је пресуда Вишег суда у Београду К.357/2017 од 11.05.2018.године постала правноснажна те да ли је Више јавно тужилаштво реаговало поводом навода у медијима.

Дана 08.09.2021.године обавио сам разговор са замеником јавног тужиоца у Београду А.И који ми је детаљно саопштио наводе на Порталу Нова.рс, приложио копије од 27.06 и 14.07.2021.године, истакао да се износе непотпуне, нетачне информације које доводе у питање његов професионални интегритет, част и углед, генерално самосталност целог јавног тужилаштва као и поверење јавности у законито и непристрасно поступање јавног тужилаштва.

Из дописа Вишег јавног тужилаштва у Београду утврдио сам да је пресуда Вишег суда у Београду К.357/2017 од 11.05.2018.године постала правноснажна 20.02.2019.године, деманти упућен порталу Нова.рс, као и објаву Танјуга под насловом „Тужилаштво демантује текст Нове С о Халабрину-.

Јавно тужилаштво као орган јавне власти, јавни тужиоци и заменици као функционери нису изузети од јавне контроле и легитимне критике рада, контроле опште и стручне јавности и уопште друштвеног преиспитивања и коментарисања њиховог рада, али право на јавну критику рада јавног тужилаштва, има и своја ограничења и мора се кретати у границама културе дијалога, поштовање личности и др.

У том смислу, треба указати на документ Консултативног већа европских тужилаца који носи назив Мишљење бр.8 (2013) о односима државних тужилаца и медија, који под тачком 45 афирмише право тужилаца да када су подвргнути нападу путем медија, имају право на исправку спорних информација или на друга правна средства у складу са националним правом. Ипак, у таквим случајевима, као и када се нетачне информације шире о лицима или догађајима који су укључени у поступак у којем поступа дати јавни тужилац, било би пожељно да свако реаговање дође од руководиоца или портпарола јавног тужилаштва, а у важнијим предметима од стране Републичког јавног тужиоца или највишег органа задуженог за тужилаштво (Државно веће тужилаца). Оваква институционална реакција умањује потребу да дати јавни тужилац користи своје право на одговор, које је зајемчено сваком лицу, као ризик од прекомерне „персонализације“ сукоба.

У суштини, у овом предмету је централно питање слобода изражавања, како је гарантује ч.10. Европске конвенције, укључује слободу мишљења и слободу примања и давања информације и идеја без ометања од стране јавне власти, али та слобода изражавања, укључујући и слободу информисања није безгранична и може да се ограничи. Средствима јавног информисања је допуштено да користе сензационалистички тон, чак када то није неопходно, да претерују, провоцирају и да привлаче пажњу јавности коришћењем бомбастичних речи или, као што је Европски суд за људска права је у више наврата одлучио-„од новинара не може да се очекује да делује уз потпуну објективност и мора им се дозволити неки степен претеривања или чак провоцирања, укључујући и текст чланака и њихове наслове који садрже изразе осмишљене да привуку пажњу јавности“ (Axel Springer protiv Nemačke, 2012, stavovi 81,108, SARL Liberation protiv Francuske, stav 76 idr.).

Мора да се направи разлика између изјава о чињеничном стању и вредносних судова, и како Европски суд понавља – постојање чињеница може да се докаже, док се истинитост вредносних судова не подвргава доказивању.

У конкретном случају, након разматрања списка предмета, закључио сам да се не може радити о недозвољеном утицају имајући у виду контекст и околности догађаја, да се ради о праву јавности да зна, али сматрам да је непримерено када им је циљ личност тужиоца, његово достојанство и професионални интегритет, а када нису усмерене на исправљање евентуалних недостатака и злоупотреба у раду тужилаца тако нешто је недопустиво.

Више јавно тужилаштво је правовремено реаговало у складу са Комуникационом стратегијом када је дало институционални одговор у виду демантија и објаву Танјуга под насловом „Тужилаштво демантује текст Нове С о Халабрину“ сходно Закону о јавном информисању и медијима. Поступајући на тај начин, јасно је изражен став и дата пуна подршка заменику јавног тужиоца А.И. и што је веома важно, смањен ризик непримерене и непотребне персонализације конфликта у случају Халабрин и др.

Оваква реакција Вишег јавног тужилаштва у конкретном случају представља пример правилног реаговања на написе у медијима, али са друге стране, препоручујем да у предметима где је веома изражено интересовање јавности, нужна је проактивна комуникација са медијима односно са јавношћу, организовањем конференција за штампу које би обухватиле објављивање или објашњавање кључних развоја догађаја у предметима који су побудили повећани интерес медија. („волшебно нестајање доказа, ДНК анализа „), без обзира што је главни претрес у конкретном случају био јаван као и повременим давањем саопштења.

У предмету **ПС.4/21** дато је саопштење :Дана 30.07.2021.године, у вечерњим часовима, у Петроварадину, у ул.Прерадовићева одржан је протест грађана „Правда за Нину“ поводом смрти Нине Рађеновић (21), која је страдале у саобраћајној незгоди дана 06.06.2021.године, у организацији родитеља и пријатеља, незадовољних саобраћајном сигнализацијом у ул.Прерадовићева као и начином на који се води истрага и поступак.

У време одржавања протеста, око 22,00 часа у ул.Прерадовићева испред кбр.139., учесници протеста су препознали Светлану Бенишек Сувајцић, заменицу Основног јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Саду која иначе живи у Петроварадину, у великом броју блокирали је у ауту не дозвољавајући да напусти паркинг,

отварали врата, агресивно се понашали, претили и вређали, ограничили јој кретање, чиме су изазвали осећај страха и угрожености за живот код Светлане Бенишек Сувајџић, а теже последице су избегнуте због присуства полиције.

Како је ово још један од напада у низу на носиоце јавнотужилачке функције и јавнотужилачку организацију, а очигледно у вези са вршењем дужности – функције заменика јавног тужиоца, која чак нема везе са конкретним предметом, а који напад по свом интензитету прелази сваку разумну границу јавне критике рада Јавног тужилаштва и граничи се са физичким нападом, овај догађај је оправдано изазвао револт и огорчење у јавнотужилачкој организацији и заслужује најоштрију осуду.

Питање безбедност јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, као и свих запослених у правосуђу, а који штите људска права грађана у судским и свим осталим поступцима је основни предуслов за владавину права, па зато напади на људе који су носиоци борбе против криминала у држави носе са собом изузетно лошу поруку за све њене грађане и ударају у темеље демократског друштва.

Зато апелујем и позивам све државне органе да предузму све расположиве мере у циљу безбедности јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца и тиме обезбедили самосталност рада, а медије и јавне личности да у својим саопштењима и изјавама дају свој допринос у препознавању јавног тужилаштва као државног органа који ефикасно ради на сузбијању кривичних дела и на тај начин да се избегну било какве манипулације и дезинформације.

У предмету **ПС. 5/21** Дана 09.08.2021.године, канцеларија Државног већа тужилаца примила је поднесак са прилозима Д. М, Вишег јавног тужиоца у Ваљеву у којем се наводи да Драган Марић у поступку тражења информације по Закону о слободним приступу информацијама од јавног значаја у својим поднесцима у предмету Пи 17/21 увредљиво изражава о јавном тужиоцу и заменицима, па тако угрожава рад целог тужилаштва и тиме доводи у питање самосталност и интегритет јавног тужилаштва.

Извршио сам увид у списе предмета Пи 17/21 у прилогу каКо бих утврдио да ли постоји оправдана бојазан о постојању политичког или неког другог недозвољеног утицаја у овом предмету који није судски,

већ да Јавно тужилаштво као орган јавне власти поступа у смислу Закону о слободним приступу информацијама од јавног значаја.

Уједно, напомињем да Повереник за самосталност није овлашћен да улази у суштину и да оцењује да ли је у конкретном случају Више јавно тужилаштво у Ваљеву поступало правилно и законито у складу са Законом о слободним приступу информацијама од јавног значаја.

У конкретном случају, након разматрања списка предмета, навода из поднесака Драгана Марића, закључио сам да се не може радити о недозвољеном утицају, али сматрам да увредљив и клеветнички језик када им је циљ личност тужиоца и нису усмерене на исправљање евентуалних недостатака и злоупотреба у раду тужилаца је недопустив.

Када су изјаве странке клеветничке, увредљиве и др., увек постоји могућност да се подигне приватна грађанска тужба и покрене кривични поступак, али у том случају то може бити разлог за изузеће тужиоца, што је углавном и циљ странке, па зато препоручујем да се тужбе подносе изузетно, осим у најозбиљнијим случајевима. Најделотворније је институционално реговање кроз јавна саопштења јер ће се тако умањити и избећи ризик непримерене и непотребне персонализације конфликта.

У предмету **ПС 6/21** Дана 12.08.2021.године, канцеларија Државног већа тужилаца је примила допис са прилозима Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици у коме наводи да је заменик јавног тужиоца Марија Панић Зорић због донете јавнотужилачке одлуке била изложена увредама, претњама према њој лично и породици путем друштвених мрежа које су узнемирујуће и објективно могу угрозити безбедност тужиоца.

Из службене белешке о пријему обавештења од грађана и фото документације бр.КТУ-456/21 утврђује се да су на интернет порталима “Сремскомитровачки портал” и „Митровица инфо“ дати коментари у којима се износе непримерене поруке на рад, да је нестручна, износе неистине, непримерене поруке упућене њој, да ли је свесна да и она може имати последице, претећи коментари на рачун чланова њене породице стварајући притисак којим се утиче на самосталност и углед тужилаштва и доводи у питање професионални интегритет заменика јавног тужиоца као и њена безбедност, а у време када још увек није била донета правноснажна одлука.

Како је ово још један од напада у низу на носиоце јавнотужилачке функције и јавнотужилачку организацију, а очигледно у вези са вршењем дужности – функције заменика јавног тужиоца, а који напад по свом интензитету прелази сваку разумну границу јавне критике рада

Јавног тужилаштва, овај догађај је оправдано изазвао револт и огорчење у јавнотужилачкој организацији и заслужује најоштрију осуду.

На сугестију Повереника за самосталност, Основно јавно тужилаштво је поводом овог догађаја дало саопштење за јавност. И тако пружило институционалну заштиту.

У предмету **ПС. 7/21** Дана 23.8.2021.године, канцеларија Државног већа тужилаца је примила поднесак И. С, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду у ком наводи да је дана 15.08.2021.године у 8:34>8:46 часова на порталу nova.rs објављена вест аутора Бојане Анђелић под насловом „Тужилац који је „легализовао“ крађу гласова, штитио Стефановићевог кума“, „држи предмет у фиоци“, а коју су касније у целости или са ситним изменама и допунама објавили бројни медији на својим порталима, износећи неистине, наводећи непроверене информације и изводећи закључке о догађају без имало објективности, због чега сматра да су извршили недозвољен утицај, дискредитовали његов рад и углед, угрозили безбедност и зашли у сферу самосталности. Сматра да је повређен чл.79 Закона о јавном информисању, право на аутентичност.

Поводом захтева за заштиту од недозвољеног утицаја Ивана Сунарића, заменика јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, а како би се утврдиле све релевантне чињенице, затражени су ради увида списи предмета Вишег јавног тужилаштва у Београду Посебно одељење КТКО бр.1228/19, КТНКО .бр.46/20 и ПИ бр.93/21.

У предмету КТНКО.бр.46/20, Више јавно тужилаштво је одбацило кривичну пријаву Р.Н од 25.06.2020.године поднете против НН лица због кривичног дела давање и примање мита из чл.156.ст.1 КЗ јер не постоји основи сумње да је извршено кривично дело које се гони по службеној дужности, а из дописа Апелационог јавног тужилаштва КТР.501/21 од 12.08.2021.године се утврђује да је одлука правилна и законита и да решење садржи правилне разлоге.

У предмету Пи.бр.93/21.године Управа Вишег јавног тужилаштва у Београду је решењем од 24.05.2021.године одбила да поступи по захтеву Р.Н од 14.05.2021.године који се односи на доставу информација и писмена из предмета КТНКО бр.46/20, али је по жалби Р.Н из Београда, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности својом одлуком-решењем од 23.08.2021.године поништио решење и достави решење о одбачају кривичне пријаве ако је донето.

У предмету КТКО бр.1228/19, Више јавно тужилаштво је дана 26.11.2020.године донело решење о одбачају кривичне пријаве ошт.Д.П

поднете преко адв.канцеларије „Боровић“ у односу на Г.П, Т.А и А.С због крив.дела злоупотреба службеног положаја из чл.359.ст.1 КЗ и крив.дела несавестан рад у служби из чл.361 ст.1 КЗ јер не постоје основи сумње да су од стране пријављених учињена кривична дела за које се гони по службеној дужности. У предмету КТПО .бр.46/21, Апелационо јавно тужилаштво је 08.02.2021.године усвојило приговор пуномоћника ошт.Д.П и издало обавезно упутство да се настави кривично гоњење. Дана 01.04.2021.године, списи предмета КТКО бр.1228/19 достављени су на поступање Другом основном јавном тужилаштву јер се ради о кривичним делима из њихове стварне и месне надлежности.

Уједно, напомињем да Повереник за самосталност није овлашћен да улази у суштину и да оцењује да ли је у конкретном случају Више јавно тужилаштво у Београду у предмету ВЈТ – ПОСК КТО 1228/19 и КТНКО 46/20 поступало правилно и законито у складу са одредбама процесног и материјалног кривичног законодавства, , већ само да прибавља потребне доказе и информације о постојању недозвољеног утицаја.

У чл.8 Закона о јавном информисању и медијима је прописано:” Изабран, постављен, односно именован носилац јавне и политичке функције дужан је да трпи изношење критичких мишљења, која се односе на резултате његовог рада, односно политику коју спроводи, а у вези је са обављањем његове функције без обзира на то да ли се осећа лично повређеним изношењем тих мишљења.”

У том смислу, треба указати на документ Консултативног већа европских тужилаца који носи назив Мишљење бр.8 (2013) о односима државних тужилаца и медија, који под тачком 45 афирмише право тужилаца да када су подвргнути нападу путем медија, имају право на исправку спорних информација или на друга правна средства у складу са националним правом. Ипак, у таквим случајевима, као и када се нетачне информације шире о лицима или догађајима који су укључени у поступак у којем поступа дати јавни тужилац, било би пожељно да свако реаговање дође од руководиоца или портпарола јавног тужилаштва, а у важнијим предметима од стране Републичког јавног тужиоца или највишег органа задуженог за тужилаштво (Државно веће тужилаца). Оваква институционална реакција умањује потребу да дати јавни тужилац користи своје право на одговор, које је зајемчено сваком лицу.

Средствима јавног информисања је допуштено да користе сензационалистички тон, чак када то није неопходно, да претерују, провоцирају и да привлаче пажњу јавности коришћењем бомбастичних речи или, као што је Европски суд за људска права је у више наврата одлучио-, од новинара не може да се очекује да делује уз потпуну објективност и мора им се дозволити неки степен претеривања или чак провоцирања, укључујући и текст чланака и њихове наслове који садрже изразе осмишљене да привуку пажњу јавности“ (Axel Springer protiv Nemačke, 2012, stavovi 81,108, SARL Liberation protiv Francuske, stav 76 idr.).

У конкретном случају, након разматрања списка предмета, закључио сам да је непримерено када им је циљ личност тужиоца, његово достојанство и професионални интегритет, а када нису усмерене на исправљање евентуалних недостатака и злоупотреба у раду тужилаца тако нешто је недопустиво.

Изостанак правовремене реакције у смислу давања саопштења о поступању у предмету где постоји изражен интерес јавности и накнадно достављање одлуке у предмету Пи бр.91/21 по интервенцији Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, довели су јавно тужилаштво у пасивну позицију и дали простора извртању чињеница, нагађања и стварања негативне слике о раду јавног тужилаштва, односно обрађивача предмета.

Посебно треба напоменути, да реакција на напад, клеветничке изјаве и др. треба да дође од представника јавног тужилаштва као целине, а не од погођеног тужиоца јер се тако избегава ризик да буду представљене или посматране од стране јавности као лично питање или ствар личних односа. (Консултативни савет европских тужилаца у Мишљењу (2013) бр.8 о односима између тужилаца и медија, став 40 и Препорука 8.)

Са изнетог, како би се избегле ситуације у којима би се доводило у питање право на аутентичност носиоца јавнотужилачке функције, неопходно је правовремено институционално реаговање Јавног тужилаштва – давање информација у предметима где постоји изражен интерес јавности, с тим што следећа права и принципи морају да се поштују приликом давања информација: претпоставка невиности, право на лични живот и достојанство, право на информисање и слобода медија,

право на правичан поступак, интегритет, ефикасност и тајност истрага, као и принцип транспарентности у раду јавних институција, укључујући и тужилаштва. (Консултативни савет европских тужилаца, Мишљење бр.9 (2014) о Европским нормама и принципима који се односе на тужиоце (Римска повеља), Принцип 9.

Интернет презентација јавног тужилаштва може бити користан алат за комуникацију са средствима јавног информисања и са јавношћу, креирана тако да је прилагођена читаоцима, да је за широку јавност и за медије, да садржи информације о раду и активностима јавног тужилаштва. Све ове алате и инструменте је препоручио Консултативни савет европских тужилаца у Мишљењу (2013) бр.8 о односима између тужилаца и медија, став 42 и Препорука 10., а њихова примена је предвиђена у Комуникационој стратегији.

Коначно, стављањем имена и презимена обрађивача предмета у негативан контекст, паушалном оценом његовог рада на начин који угрожава интегритет тужилаца и урушава поверење јавности у рад јавног тужилаштва у целини, доводи се у питање право на аутентичност обрађивача предмета јер је изостала обавеза новинарске пажње, у смислу претходне провере података пре објављивања информације.

Напред наведена садржина предмета, а вези којих су објављена на интернет презентацији Државног веће тужилаца саопштења или мишљења Повереника за самосталност, несумњиво указују на значај проактивног поступања Јавних тужилаштва у односу на медије, одржавању конференција за штампу, давању саопштења путем интернет страна о медијски интересантним предметима као и да се кроз институционалне одговоре избегне персонификација спорног односа у јавности. Само на тај начин је могуће уз континуирани рад допринети побољшању угледа јавног тужилаштва у јавности. Свакако у зависности од интензитета недозвољеног утицаја, врсте утицаја, могућа је и пожељна реакција Државног већа тужилаца.

На седници ДВТ одржаној 19.04.2021.године усвојене су измене и допуне Пословника о раду ДВТ које се односе на спречавање недозвољеног утицаја.

Поред активности Повереника за самосталност, предвиђено је да ДВТ може да предузме активности уколико се утврди постојање

недозвољеног утицаја, попут обраћања руководиоцу државног органа у коме је запослен државни службеник који је извршио недозвољен утицај, надлежној адвокатској комори уколико је недозвољен утицај извршен од стране адвоката, Савету за штампу, медијском удружењу и главном и одговорном уреднику медија чији је новинар извршио недозвољен утицај, привредној комори чији је члан извршио недозвољен утицај, као и руководиоцима других органа, организација, установа, институција и удружења.

У извештајном периоду је уз подршку пројектног тима Савет ЕУ урађен Водич за јавне тужиоце и заменике јавних тужилаца “Заштита од недозвољеног утицаја”, а Водич је доступан на интернет презентацији ДВТ, а током септембра сваки носилац јавнотужилачке функције у Републици Србији је од ДВТ добио штампани примерак Водича.

Нове надлежности ДВТ у области спречавања недозвољеног утицаја наглашене су и у публикацији “Пуно поштовање одлука и рада правосудних органа од стране јавних званичника и државних службеника – међународни стандарди, која је објављена у децембру уз подршку пројекта. Представници ДВТ су учествовали у изради публикације, а аутори су експерти Савета Европе.

У наредном периоду планирано је у оквиру пројекта да се оствари ближа сарадња са Правосудном академијом како би се унапредио куркулум сталне обуке јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца о спречавању непримерених утицаја.

ПОВЕРЕНИК ЗА САМОСТАЛНОСТ

Милан Ткалац

